

Arrest

**nr. 108 618 van 27 augustus 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 19 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 augustus 2013.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"De eerste asielaanvraag van verzoekster werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 87 429 van 12 september 2012 omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig is.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te

schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De Raad stelde bij arrest nr. 87 429 van 12 september 2012 de ongeloofwaardigheid vast van verzoeksters asielrelaas. In haar tweede asielaanvraag brengt verzoekster geen nieuwe gegevens aan. Zij beperkt zich ertoe te volharden in het ongeloofwaardige relaas van haar eerste aanvraag, en legt ter staving daarvan enkele bijkomende documenten neer. Te dezen vermag het voorleggen van documenten niet de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas te herstellen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Een lezing van 's Raads arrest nr. 87 429 van 12 september 2012 maakt duidelijk dat van geloofwaardige verklaringen geen sprake is.

Aldus worden geen bewijselementen aangebracht die van die aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 87 429 van 12 september 2012 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen. De tweede asielaanvraag bevat verder geen elementen die aanleiding kunnen geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade die zich zou hebben gemanifesteerd na het vellen van voormeld arrest.

Verzoekster voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Gelet op het voorgaande lijkt verzoekster niet in staat om aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Guinee."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, "Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen", Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49).

1.4.1. *In casu* blijkt uit de bespreking hieronder dat aan de grondvoorwaarden niet is voldaan, omdat verzoekende partij niet aantoont dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Guinee.

1.4.2. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 1 augustus 2013, betoogt verzoekende partij dat de nieuwe documenten wel degelijk de bevestiging zijn van haar asielrelaas. Zij wijst erop dat zij haar best gedaan heeft om deze documenten te bekomen en stelt dat de authenticiteit niet ernstig wordt betwist. Verzoekende partij geeft als voorbeeld de geboorteakte en argumenteert dat deze akte de identiteitsgegevens die zij vroeger vermeldde bevestigt, zodat dit document wel degelijk als bewijs van haar identiteit en afkomst kan worden aangenomen. Ook de convocatie ondersteunt, naar het oordeel van verzoekende partij, haar relaas vermits de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen rekening dient te houden met alle gegevens en stukken in het dossier en het opsporingsbericht wel duidelijk een reden aangeeft waarom zij wordt vervolgd. Verzoekende partij vraagt dan ook dat de nieuwe gegevens en elementen in haar tweede asielaanvraag opnieuw worden geapprecieerd.

Bij 's Raads arrest nr. 87 429 van 12 september 2012 werd de eerste asielaanvraag van verzoekende partij geweigerd omdat zij geen enkel begin van bewijs aanbracht ter staving van haar identiteit en haar verklaarde vervolgingsproblemen, en aan die door haar ingeroepen problemen, met name de gedwongen uithuwelijking door haar nonkel langs vaderszijde en daarnaast de zorg voor een buitenechtelijk zoontje van haar broer, geen geloof wordt gehecht, gelet op o.a. de vaststelling dat haar verklaringen hieromtrent niet overtuigen, vaag zijn en verschillende incoherenties, lacunes en tegenstrijdigheden bevatten.

De documenten voorgelegd door verzoekende partij ter staving van haar huidige tweede asielaanvraag, met name een uittreksel uit een geboorteakte, een convocatie uitgegeven op 18 augustus 2012 door het "Ministère de la sécurité et de la protection, Direction générale de la police nationale, Commissariat central de Dixinn (Conakry)" op naam van verzoekende partij en haar oom I. S., een opsporingsbericht uitgegeven op 18 augustus 2012 door het "Ministère de sécurité et de la protection civile, Direction générale de la police nationale, Commissariat urbain de Hafía (Conakry)" en een envelop van DHL Shipment verstuurd door S. M. A. op 18 oktober 2012, zijn niet van dien aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads nr. 87 429 van 12 september 2012 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen. Documenten moeten immers worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen en hebben derhalve slechts objectieve bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit voormeld arrest blijkt duidelijk dat er van geloofwaardige verklaringen *in casu* geen sprake is.

Het opsporingsbericht uitgegeven op 18 augustus 2012 betreft bovendien niet het origineel, doch slechts een kopie ervan. Aan gemakkelijk door knip-en plakwerk te manipuleren fotokopieën wordt echter geen bewijswaarde gehecht (*cf.* RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135). Uit de bestreden beslissing blijkt daarenboven dat verzoekende partij erg vaag blijft en onwetend is met betrekking tot de wijze waarop zij in het bezit is gekomen van het betreffende opsporingsbericht evenals met betrekking tot de gegevens waarop het document volgens haar verklaringen betrekking heeft. Van een asielzoeker mag echter redelijkerwijs een gedegen kennis van de aangebrachte stavingsstukken worden verwacht, minstens kan worden verwacht dat hij/zij ernstige inspanningen levert om zich over de inhoud ervan te informeren. Het is niet de taak van de asielinstanties om de lacunes in de bewijsvoering van verzoekende partij op te vullen.

Aangaande de convocatie uitgegeven op 18 augustus 2012 erkent verzoekende partij thans zelf in haar verzoekschrift dat *“deze convocatie de reden van de oproeping niet vermeldt”*.

Met betrekking tot het voorgelegde uittreksel uit een geboorteakte, waarvan verzoekende partij beweert dat het het hare is, geeft verzoekende partij overigens zelf in haar verzoekschrift aan dat *“de Guinese autoriteiten niet om een ernstige manier omgaan met de verwerking van persoonlijke gegevens”* en *“het gebrek van ernst en voorzichtigheid van de Guinese autoriteiten (...) zeer plausibel”* is, *“gelet op de corruptie die in die regio’s heerst”*.

De Raad wijst er ook op dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij op algemene wijze voorhoudt, een geboorteakte geen begin van bewijs vormt van iemands identiteit. Een geboorteakte kan weliswaar bepaalde gegevens verschaffen zoals een identiteitskaart, doch toont niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document wegens het gebrek aan een foto die de fysieke band kan vaststellen. Een dergelijke akte vormt dan ook geen identiteitsbewijs.

Aldus worden geen bewijselementen aangebracht die van die aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 87 429 van 12 september 2012 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen. De tweede asielaanvraag bevat verder geen elementen die aanleiding kunnen geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade die zich zou hebben gemanifesteerd na het vellen van voormeld arrest.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat er actueel voor burgers in Guinee geen reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bestaat.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Guinee.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS